

Verslag Overwintering 2014 – 2015 deel 2

De tweede nacht in Benicarlo werd er een van rammelen en schudden. Een stormachtige wind vond de camper kennelijk een leuk stoei-object. Gelukkig geen schade, alleen een paar wallen onder de ogen. Tegen achten werden we wakker van de zevende pluk slaap en de wind was ver gaan liggen.

Een blauwe hemel en de zon die enthousiast boven de einder uitklom.

We hadden Benicarlo nu wel gezien en reden 35 km verder zuidwaarts naar **Torrenostra**. Daar werd de camper in een straatje geplaatst in een grote parkeerhaven en op asfalt.

De politie reed voorbij en zag dat het goed was. De min of meer officiële camperplaats was één grote plas. Geen voorzieningen maar we konden er nog een etmaal mee door.

Naar buiten gelokt door stralend weer en ruim 18 graden wandelden we via boulevard, strand en een wet-land-natuurgebied onze kilometers weer bijeen.

Het stadje moet in de zomer zeker druk zijn vanwege het fraaie strand en de leuke omgeving, nu was het er vrijwel uitgestorven.

Denneappels

En dit kregen we als toetje na een mooie dag.....

Voor de volgende dag planden we om in eerste instantie naar **Benicassim** te gaan, in de wetenschap dat hier een sani-verzorgingspunt is. Omdat er nu zeker geen paella-festival is zoals bij ons vorig bezoek zou het geen overnachtings- of verblijfplaats worden. Wat dan wel? Dat blijkt verderop!

De sanibeurt werd grondig uitgevoerd en de watervoorraad weer goed op peil gebracht. Dank aan Benicassim die deze service kosteloos ter beschikking stellen. Hierna gingen we nog een paar kilometer verder om, met een klein beetje zoekwerk de standplaats in **La Grau de Castello** te bereiken. Wat een plek! Omgeven door een mooi parkgebied en vlak aan het strand. Van de nabijgelegen haven van Castello hadden we geen hinder. Belangrijk: Het weer was echt prachtig!

We maakten een wandeling naar de buitenwijken van Benicassim, gekleed in luchtige bloes en hemd met korte mouwen. Dezelfde mooie route ook weer terug en zo konden we weer dik 16 km in ons wandelboekje schrijven. Bij de camper werd de stoel uitgeladen en zat Els heerlijk te genieten van de zon. Fred zit maar zelden buiten, wandelen of fietsen vind hij wel leuk, misschien ook eens een hengeltje uitgooien als er plaats voor is, maar 'gewoon' buitenzitten? Ho maar!

Er werd geprobeerd te internetten maar zonder resultaat. Geen verbinding. Hoewel het bijna niet kon gingen we er vanuit dat het tegoed op was. Na een korte siësta ging Fred op het fietske naar de Carrefour in Castellon om op te waarden. Meevaller: 35,= euro opwaarderen, 25,= betalen. De vraag naar internationale informatie was vergeefs, geen folders en alleen Spaans-sprekende winkelmensen.

Terug van deze expeditie uiteraard gelijk internet checken. Niksniet! Wel al een bevestiging dat de opwaardering gelukt was waaruit bleek dat het tegoed nog lang niet op was. Een inval: Fred had nog een USB-verlengkabel en plaatste daarmee de stick op het camperdak. Bingo!

Het stond al vast: De volgende dag zouden we gaan fietsen.

Vrijdag-Fietsdag, dus. Na het bijpompen van de banden en hier en daar een spraytje olie gingen we eerst naar de Lidl in Castello voor de verse waar. Nadat deze ingeruimd waren maakten we een op-en-neer naar Fort Vincent in Benicassim.

Heerlijk weer al plaagde de wind wel een beetje. Maar we weigerden de accu's in te schakelen, we hebben zo onze trots! Weer bij de camper hadden we er zo'n 35 km opzitten. Geen kilometerteller bij ons maar onze bibsen geven een nauwkeurige indicatie voor deze afstand.

Tegen kwart over drie keerden we terug in La Grau waar Els nog even genoot van het buitenzitten.

Waar Fred was? U raadt het al!

We wisten al bijna zeker dat we nog 'n dag hier

zouden blijven om ook het centrum van de grote stad Castellon de la Plana nader te verkennen.

Met het mooie weer en TWINTIG graden was het moeilijk voor te stellen dat Kerst nog maar 6 dagen verwijderd was.....

Zaterdagmorgen: Stralend, blauwe lucht en al aangenaam warm. Dat zette aan tot een flinke strandwandeling met als keerpunt het vliegveldje van El Grau. Hier was volop activiteit. We zagen groepen parachutisten op 4000 m. hoogte gedropt worden. Een spectaculair gezicht maar helaas niet in beeld te vangen. Na anderhalf uur waren we terug bij ons voertuig en gunde ons een pauze om daarna per fiets naar La Castello te gaan om de boel te verkennen.

Het planetarium van El Grau

vliegveldje bij El Grau

Het werd niet Castello maar een gemoedelijk peddelen door het havengebied en El Grau. Jammergenoeg was de accu van de camera in staking waardoor er (te) weinig foto's van dit leuke gebied gemaakt werden. Fred zag een dobber en bijbehorende visser maar na 5 minuten nog geen beet ging de fietstoer verder. In een zijstraatje hoorden we heel typische muziek, dus: Erop af!

Vijf mannen, uitgedost met een Rudolph-kerstgewei en JoHo-mutsen, speelden leuke muziek. Vooral de twee klarinetachtige toeters klonken heel apart. Desgevraagd bleken dit instrumenten te zijn specifiek uit de regio Castello. Men betrok ons erbij en speelden speciaal voor ons het internationale Jingle Bells!

Weer bij de haven hoorden we een behoorlijk bruin-getinte dame Nederlands praten met haar kinderen. Dat vroeg dus om een babbeltje.

De dame, oorspronkelijk van de Dominicaanse Republiek was door Nederlandse ouders geadopteerd en woonde sinds 1997 in Nederland.

Zij sprak perfect Nederlands en was zeer bij de pinke waardoor het geen babbeltje maar een **BABBEL** werd.

Toen we weer 'thuis' waren gingen de fietsen weer op de drager want de volgende dag stond verkassen op het programma. Volgens co-piloot Els een rit van zo'n 40 km. Fred zou zich laten verrassen! Benieuwd of Els en de navi in goede samenwerking weer een leuke stek zouden vinden.

ZONdag. Alweer stralend weer. Dubbel fijn, want de avond tevoren sloeg de spanning weg, uitgeschakeld door de ontlaadbeveiliging. Maar de uitbundige zon had dit op de zondag gelukkig snel hersteld. Rond 10,00 uur namen we afscheid van La Grau de Castello. De hoofdroute verliep prima maar in Moncofa, de beoogde standplaats werd de navi weer even gek.

Met wat zoekwerk werd het mooie plaatsje aan het stand van **Moncofa** toch gevonden.

Brunchen en toen op pad.

Een wat lugubere vondst.....

Grote stukken wandelden we langs het grind- en keienstrand. Niet echt comfortabel lopen, maar het stralende weer verzachtte dit ongemak.

Onderweg kwamen we door een gebied zoals we dat vaker langs de Spaanse kust zagen en zien:

Een uitbreidingswijk waar het echter bij de aanleg van straten, inclusief verkeersborden, was blijven steken. De verschillende schakelhuisjes en -zuilen met aangelegde elektro waren bruto leeggeroofd. Maar niet teveel over nadenken, dat maakt somber. Na een pauze, inclusief een siësta voor Fred en lekker buiten lezen en zon-pikken voor Els nog maar een wandeling naar de andere kant.....

Voor het diner sloofde Els zich uit: Verse goedgevulde groentesoep-met-balletjes, volledig uit eigen keuken! En zo viel de 15e avond van deze reis in.....

Kort na de opstanding waren we in de weer met het corvee. De bedden grondig uitkloppen en een uitgebreide bezembeurt maakte het huis weer af. Kort daarna verlieten we Moncofa waarbij de eerste kilometers geïnspireerd waren op **Drs. P.** beroemde werk: "Heen en weer, heen en weer....."

Een wat merkwaardige structuur van straten in het vrij langgerekte stadje.

We reden naar een bestemming vlak boven Valencia. Deze keer makkelijk gevonden maar niet als leuk bevonden. Daarom besloten we door te rijden naar El Saler, gelegen in een uitgestrekt duin-natuurgebied. Onderweg was weer genieten van een boeiend landschap met vele kilometers sinaasappel- en mandarijnenvelden. Ook kwamen er steeds meer cacteën in beeld. We pikten nog even wat boodschapjes op en toen begon de doortocht door Valencia. Deze verliep nagenoeg vlekkeloos en vlot! Slechts één keer een toeterende Valenciaan vlak naast ons op een rotonde maar het bleef beperkt tot eenlichte schrik en verder niets aan de hand.

Het was weer een verrassing dat het Spaanse wegennet er zo goed bijlag. De doorgaande wegen zijn prima en tot dat moment hadden we nog geen tol hoeven betalen.

De beoogde plaats bij **El Saler** werd na circa 80 km bereikt. Deze keer stonden er enkele andere campers, de vorige keer stonden we geheel alleen en hadden een wat enge ervaring.

Weer een leuke vrije plaats midden in het duingebied met uitzicht op de Middellandse zee. De onderweg vergaarde broodjes werden tot een heerlijke brunch en daarna was het tijd voor een wandeling. De eerste kilometer over het rulle strand maar dit was moeilijk lopen. Er is gelukkig ook een uitgebreid stelsel aan verharde paden of plankiers.

Ook is er voor de liefhebbers hier en daar wat HoReCa-gebeuren.

Op zee lagen grote schepen waar maar weinig beweging in zat en als er al een bewoog was het doel niet echt te volgen. Aan de horizon lag de haven van Valencia en zagen we nog wat gebouwen van het moderne architectonische park dat we tijdens een eerdere reis uitgebreid bezochten.

Zoals de plaatjes laten zien: Strak blauwe hemel en zon.

Er was wel wat frisse wind waardoor Els eerder dan haar lief was toch maar de camper in ging.

Toen de duisternis ingevallen was konden we genieten van de lichtjes van de haven en de royaal verlichte schepen op zee.

Voor de statistieken: Er werd, naar schatting, weer 12 km gewandeld.

Omdat we over 2 dagen, kerstavond, in Calpe wilden zijn zouden we de volgende dag weer een bescheiden etappe verdertrekken.

Dinsdag 23 december begon de dag alweer prima. Met volgens de coördinaten (nee, geen precies adres) was het 40 km naar de volgende stek. Mooie rit, goede wegen, mooi landschap, dik tevreden!

Die volgende stek werd gevonden maar, afgezien dat het er wat desolaat uitzag, er werd geen goede plek gevonden. Makkelijk als we dan zijn werd besloten om dan maar door te rijden naar Calpe. Opweg hiernaartoe zag Fred plotseling een bordje naar **Moraira** en gaf co-piloot en navy te kennen dat hij hun

adviezen zou negeren. Aan die plek hadden we leuke herinneringen.....!

Er bleek nog plaats in het parkje en, hoewel er borden staan dat het verboden is voor campers en caravans, we namen de gok. Voor de zekerheid even nagevraagd bij andere campers:

Zij stonden er al wat langer en de regelmatig langskomende policia deed niet moeilijk. Motor uit en een aantal smakelijke boterhammetjes soldaat maken!

Daarna het feest der herkenning: Moraira vinden we een erg leuke plaats. Dat we de veronderstelde sani-serviceplaats niet vonden leverde gelukkig nog geen problemen op.

Toegeven: Dit ziet er toch niet verkeerd uit! Daar is het aangenaam slenteren.

Ondanks de wat frisse wind wist Els in de middag toch een beschut en aangenaam leesplaatsje aan het strand te vinden waar zij zich met haar E-reader nestelde. Toen nog een namiddag-klauterwandeling, neuzen in een China-shop en de dag zat er, qua activiteiten, weer op.

We hadden nog contact met onze vrienden Moni en Marc, zij vertelden dat de vrije standplaats in Calpe nog bestond. Zij stonden op een camperplaats, met een long-stay-arrangement toch nog € 9,= per dag. Bij kort verblijf € 12,= per dag, dat zouden we de volgende dag maar eens eerst gaan bekijken.....

Tijdens de wandeling zagen we dit aardige optrekje. Hoewel we net gepind hadden was dit nèt niet genoeg om het te kopen.....